

Film oud-Heeschenaar op IDFA-festival

Oud-Heeschenaar Ton van Zandvoort beleeft zaterdag de wereldpremière van zijn eerste lange film. Op het IDFA-festival in Amsterdam is de film te zien.

Amsterdam/Heesch Idfa-festival
door Rien Bosch

'Grito de Piedra' ofwel 'Schreeuw van de steen'. Dat is de titel van de film van oud-Heeschenaar Ton van Zandvoort (27). Zaterdag vindt de wereldpremière van de film plaats op het jaarlijkse IDFA-festival (internationaal documentaire en film festival) in Amsterdam. Dit is het meest toonaangevende festival ter wereld op het gebied van documentaires. De titel van Van Zandvoorts film is ontleend aan een mijnwerkerscoöperatie in Bolivia. De film gaat over vader en zoon, die wonen in de hoogst

gelegen stad ter wereld, Potosí. Vader werkt als mijnwerker in een oude zilvermijn en de zoon als toeristengids in dezelfde mijn. De film laat een beeld zien van de barre omstandigheden waaronder de mijnwerkers hun werk moeten doen. Om de ellende van alledag te verzachten, drinken ze bijna pure alcohol en kauwen op cocabladeren. De zoon wil een ander bestaan en leidt toeristen rond in de mijn. Van Zandvoort wil met zijn film geen verslag doen van de feitelijke omstandigheden: „Ik wil de kijker meenemen en laten zien wat het verschil is in het leven van de vader en de zoon.

En ook wat de rol van het toerisme is en hoe dat mensen verandert.”

Primitief

Hij heeft de film gemaakt vanuit zijn artistieke achtergrond. Na zijn middelbare school in Oss heeft hij het grafisch lyceum (in Eindhoven) afgerond en volgde daarna de kunstacademie in Breda. Zijn afstudeerfilm, waarmee hij cum laude slaagde, werd in Laos gemaakt. Voor het Lilianefonds maakte hij documentaires in Afrika en India. Het maken van de film in Bolivia moest hij doen onder soms primitieve omstandigheden. De filmer: „Het stadje ligt op 4200 honderd meter hoogte en het is daar heel koud en de lucht is ijl. Het filmen in de mijnen viel nooit mee. Je moet soms door een halve meter hoge schacht kruipen met vaak veel stof.” Zijn camera ging op

een gegeven moment stuk, maar die kreeg hij toch weer aan de praat door deze te reinigen met pure alcohol. Ook versleet hij maar liefst zeven vertalers. Verschillende keren kwam hij erachter dat de vertalers maar wat verzonnen hadden. Twee maanden verbleef hij in dit sombere oord: „Ik heb wel eens gedacht: je moet wel gek zijn om dit vol te houden. Waar ben ik aan begonnen”. Maar aan de andere kant heeft hij die totale afzondering wel nodig: „Je kunt je zo helemaal op het filmen richten en je word niet afgeleid.”

Controlfreak

Het unieke aan de film is dat hij bijna alles zelf gedaan heeft. Van het maken van het script, het filmen, het monteren tot aan het produceren en verkopen toe. Enerzijds uit pragmatische overwegingen, maar aan

de andere kant ook omdat hij het hele proces in eigen hand wil houden: „Ik ben een echte controlfreak”. Mer zijn eigen films kan hij nog niet de kost verdienen. „Je moet het eigenlijk zo zien. Ik werk om mijn eigen films te kunnen bekostigen.”

Vorige maand kreeg hij nog een nominatie op het Nederlands Filmfestival, maar greep net naast de award. Hij hoopt op het komende IDFA-festival in de picture te komen van producenten. Maar hij is bijzonder trots dat zijn film uit meer dan 3000 inzendingen mag draaien op het IDFA-festival.

Meer info: www.tonzandvoort.nl en www.gritodepiedra.com

• Ton van Zandvoort aan het werk in Bolivia voor zijn film 'Grito de Piedra'. De film gaat zaterdag in première op het IDFA-festival in Amsterdam. Foto Tanja Pasiš

